

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 31 stycznia 1957 r.

w sprawie warunków i trybu przyznawania urlopów i stypendiów naukowych młodej kadrze naukowej zatrudnionej w szkołach wyższych.

Na podstawie art. 52 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1956 r. Nr 45, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia mają zastosowanie do pomocniczych pracowników nauki i zastępców profesorów zatrudnionych w szkołach wyższych podległych Ministrom Szkolnictwa Wyższego, Zdrowia, Oświaty, Spraw Zagranicznych i Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej.

§ 2. 1. W celu ułatwienia podniesienia kwalifikacji naukowych lub przygotowania się do uzyskania stopnia naukowego lub tytułu samodzielnego pracownika nauki pomocniczy pracownicy nauki i zastępcy profesora zatrudnieni w szkołach wyższych mogą otrzymywać płatne urlopy naukowe bądź stypendia naukowe.

2. Płatne urlopy naukowe i stypendia naukowe przyznaje rektor — w ramach przyznanych szkole wyższej środków — na wniosek rady wydziału, zgłoszony przez kierownika właściwej katedry.

§ 3. 1. Pracownik, który otrzymał płatny urlop naukowy, uzyskuje całkowite zwolnienie od zajęć dydaktycznych i organizacyjnych w szkole wyższej.

2. Stypendia naukowe przyznaje się w przypadkach określonych w § 2 ust. 1, gdy pracownik nie może być zwolniony z obowiązku wykonywania pracy dydaktycznej i organizacyjnej.

§ 4. 1. Płatny urlop naukowy przyznawany jest na okres półroczny. W przypadkach wyjątkowych i szczególnie uzasadnionych urlop może być przedłużony na okres dalszy, nie dłuższy niż półroczny.

2. Stypendium naukowe przyznawane jest na okres jednego roku. W przypadkach wyjątkowych i szczególnie uzasadnionych stypendium może być przedłużone indywidualnie na okres dalszy, nie dłuższy niż trzy miesiące.

§ 5. 1. Pracownik korzystający z płatnego urlopu nau-

kowego zachowuje uprawnienia do uposażenia zasadniczego wraz z pobieranymi dodatkami w wysokości otrzymywanej przed uzyskaniem płatnego urlopu naukowego.

2. Pracownik wymieniony w ust. 1 zachowuje uprawnienia do dodatku za pracę w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, jeżeli w okresie płatnego urlopu naukowego prowadzi pracę w niezmiennych warunkach.

3. W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych szczególnie względami, np. obciążenie liczną rodziną — pracownik korzystający z płatnego urlopu naukowego może otrzymywać stypendium częściowe nie przekraczające 500 zł miesięcznie.

§ 6. Stypendium naukowe nie może przewyższać połowy miesięcznego zasadniczego uposażenia pracownika.

§ 7. W okresie płatnego urlopu naukowego bądź pobierania stypendium naukowego pracownik nie może wykonywać żadnych dodatkowych stałych i okresowych zajęć płatnych.

§ 8. Pracownicy korzystający z płatnych urlopów naukowych bądź stypendiów pracują pod kontrolą kierownika właściwej katedry i są obowiązani do brania udziału w zebraniach naukowych katedry oraz składania na zebraniu naukowym katedry sprawozdania z przebiegu pracy naukowej.

§ 9. W razie zaniedbywania pracy naukowej lub podjęcia dodatkowych zajęć płatnych, o których mowa w § 7, rektor może na wniosek rady wydziału, zgłoszony przez kierownika katedry, cofnąć przyznany pracownikowi płatny urlop naukowy bądź stypendium naukowe.

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 marca 1957 r. Jednocześnie traci moc zarządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 lutego 1955 r. w sprawie regulaminu przyznawania stypendiów dla pomocniczych pracowników nauki (Dz. U. M. Sz. W. Nr 3, poz. 21).

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. O. Achmatowicz